

TÓK UPP SAMTÖL

ERLA SILFÁ ÞORGRÍMSDÓTTIR ER ÍSLENSK-NORSK MYNDLISTAKONA OG SÝNDI VERK SITT PASSION HYMNS: BOOTLEG Á SEQUENCES. HÚN TÓK UPP SAMTOL FÓLKS Í ALMENNINGSRÝMINU OG ÚTKOMAN ER HÁLTÍMA LÖNG HLJÓÐMYND.

Verkið er hljóðmynd í myrkum bíosal og annað verk í seríu listamannsins. En fyrsta verkið var á sáensku og tekið upp í Stokkhólmi. „Þetta eru upptökur sem ég tók upp í Reykjavík á almenningsstöðum: verslunarmiðstöðvum, almenningssamgöngum, börum, kaffihúsum, kirkjum, sundlaugum og víðar. Ég safnaði röddum og samtölum og endaði uppi með 30 klukkutíma af efni. Í raun er ég að hlera hversdagsleg samtöl og hugleiðingar fólks sem veit ekki af því. Hugmyndin að verkinu spratt í búningsklefa í ræktinni. Par voru tvær konur að tala saman. Í fyrstu pirraði mig hve hátt og hratt þær töluðu en svo ákvað ég að hætta að pirra mig á þeim og fór að hlusta. Þá áttaði ég mig á hve hversdagsleg samtöl fólks segir manni margt um lífið. Hljóðmyndin er sýnd í myrkum bíosal og veitir áheyrandanum þannig rými til að búa til sínar eigin myndir. Mér fannst mikilvægt að birta þessi staðbundnu hljóð í Reykjavík, þar sem þeim er safnað. Ég tel það auðvelda áheyrandanum að búa til myndir við hljóðin í huganum. Upprunalega hugmyndin er svipuð því að lesa bók og búa til eigin myndheimi í kringum textann. Ég verð alltaf svo svekkert þegar ég sé kvíkmynd gerða úr bókinni. Þá skarast myndheimur kvíkmyndarinnar við þann sem ég hafði búið mér til við lestur bókarinnar. Mér fannst bíosalur kjörin

vettvangur fyrir verkið. Þar þekkjum við reglurnar, erum örugg og vön að sitja og upplifa mismunandi myndheima.“

Erla lærði skulptúr og Environmental Art í Glasgow í eitt ár, að því loknu flutti hún til Íslands þar sem hún lauk myndlistarnámi í Listaháskóla Íslands. Nýverið lauk hún meistaránámi í myndlist í Konstfack í Stokkhólmi þar sem hún býr og starfar.
Hvernig myndlist fæstu við?

„Ég vinn með ólíka miðla og hugmyndin ræður því hvernig heim ég skapa. Síðustu árin hef ég mikil unnið með hljóð bæði í innsetningum og hljóðverkum. Ég er upptekin af fólk, ímynd og ólíkum draumum fólks og hvernig það vill hafa framtíðina.“
Hvernig vinnurðu og hvað veitir þér innblástur?

„Pegar ég byrja að vinna að verki sé ég ekki fyrir ákveðinn endapunkt eða niðurstöðu. Það er eiththað sem vekur forvitni mína og svo verður verkið til í ferlinu. Mér finnst gaman að rannsaka samfélagið, fólk í kringum mig, tengsl þess og samskipti. Mér finnst svo áhugavert hvernig maður er einn í eigin hugsun og hvernig manneskjan er einsömul með sjálfrí sér.“

Hvaða hlutverk hefur listamaðurinn í samfélaginu?

„Hann hefur mörg mismunandi hlutverk en ég trúi því að myndlistin geti

örvað og fært fólk i þekkingu. Það getur skynjað verkin og notað eigin kunnáttu og reynslu við að skilja verkin og tu til ómismunandi hátt. Stundum skilur maður ekkert í verkinu, sem er í lagi því þá tel eg manneskjuna einfaldlega ekki ná tengslum við það. Ég held að öll myndlist sé ~~þróunar~~. Pó að ~~þróunarsku~~ spurningarnar í myndlist burfi ekki endilega að vera stórar.“

Hvaða strumar og stefnur í myndlist heilla þig helst?

„Ég horfi til ólíkra verka en ég geri sjálf, þá ber ég þau ekki saman við mína eigin verk. Ég hef mikinn áhuga á bíói og hlusta á hljóðverk í myndlistarlegu samhengi þó að ég líti ekki á mig sem hljóðlistakonu. Ég er líka hrifin af innsetningum í rýmum og nútímalist.“
Hvert er markmið þitt í myndlist?

„Að getað lífað á listinni. Mig langar í vinnu sem getur veitt mér innblástur og þar sem ég er ekki bundin milli níu og fjögur á daginn. Mér finnst fyrirlestrar og kennsla einnig áhugaverð. Auk þess er ég í hópi sem kallast FUMF. Í honum eru fimm íslenskar listakonur búsettar á ómismunandi stöðum: Bergen, Glasgow, Reykjavík og tvær í Stokkhólmi. Við eru að vinna saman að bók sem kemur út á næsta ári. Par rannsökum við texta og hlutverk hans í myndlist.“

*Texti: Marta Goðadóttir, marta@birtingur.is
Myndir: Kristinn Magnússon*